

## Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo  
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1650**

§. 2. Cur Magistratus sit honorandus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

*Sed mihi vel tellus optem prius ima debi- Virgil.  
scat,*

lib. 4.

Æneid.

*Vel Pater omnipotens adigat me fulmine ad  
umbras,*

*Pallentes umbras Erebi, noctemq; profun-  
dam:*

*Ante, pudor, quam te violem; aut tua in-  
ra resoluam,*

*Ille meos primus qui me sibi iunxit, amores*

*Abstulit: ille habeat secum: seruet q; sepul-  
chro.*

### §. II.

*Cur magistratus sit honorandus?*

10. Quia ars gubernandi ciuitates princi- Aristot;  
patum tenet in omnibus artibus, meritò, ob lib. 1.  
hanc excellentiam, præcipue honorandus Ethic.  
est magistratus, qui est, ut Cic. ait, *lex lo-  
quens, & loco Dei, Ego dixi, Dij estis: certè  
minister Dei* est magistratus, atque tum ob Psal. 82. ii  
virtutem, tum ob laborem, tum etiam ob Rom. 13.  
periculum suum, & commodum communi- & 64.  
tatis honore dignus. Evidem & istud mag- Cic. lib. 3.  
num est virtutis in principe argumentum, si de legib.  
subditi libenter ipsum sequantur. Et sine illius prudentia ac diligentia ciuitas esse non potest. Omnino qui Reip. præsunt, ait Cic. lib. 2.  
Tullius, duo præcepta teneant: unum, ut utili- de offic.

L 2 tatem

164      *Cap. X. Viduas, Magistratus, tatem ciuium sic tueantur, ut quidquid agant, ad eam referant, oblii commodorum suorum: alterum ut totum corpus Reip. current, ne, dum partem aliquam tuentur, reliquas deferant. Vi enim tutela, sic procuratio Repub. ad utilitatem eorum, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est.* Quam ad rem non solum prudentia, sed & iustitia, & vigilantia, animusq; sibi à nimia cupiditate temperans requiritur. Quin & fortitude,

**Cic. pro  
Sest.**      *quia sudandum est ijs, qui magistratum gerunt, pro communibus commodis, adeunda inimicitia, subeunda sape pro Repub. tempestates: cum multis audacibus, improbis, nonnumquam etiam potentibus dimicandum. Est itaq; magistratus, erga rebellantes constantia, erga subiectos benevolentia vti. Quæ omnia fere complexus est Apostolus illis verbis:*

**Rom. 13.1.** *Omnis anima potestatibus sublimioribus, hoc est, Principibus, & magistratibus (idem enim est potestatibus, quod potestate prædictis) subdita sit; in temporalibus potestati ciuili; in spiritualibus, Prælato, Episcopo, Pontifici. Non est enim potestas, nisi à Deo; eiusq; diuina ordinatione; non à diabolo, quamuis ille mentiendo dicat: Hac omnia tibi dabo: nec à solo homine; sed ab eo, qui dicit,*

**Mæth.  
4.9.**

dicit, *Per me reges regnant.* Est autem potestas Ecclesiastica quidem immediatè à Deo 15. instituta, cùm Christus ipse Petrum & Apostolos Ecclesiæ præficerit; ciuilis autem saltem mediatè, cùm natura rectaq; ratio, quæ à solo Deo est, dicit, & hominibus suggerat, vt Reip. magistratus præficiant, à quibus regantur. Addit: *Quæ autem sunt, à Deo ordinatae sunt, vt homines à peccatis retrahant, atque ad iustitiam pacemq; collendam impellant.* Neque verò ordinatae sunt tantum apteq; institutæ, verùm etiam præceptæ; vt eis resistere nefas sit. Vnde sequitur: *Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit.* Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt; tum ab ipsa potestate temporariam, tum à Deo æternam, vt S. Chrysostomus exponit. E quibus deducit D. Augustinus, esse peccatum mortale S. Augusti etiam civili resistere potestati, si nimirum ep. 50, res grauis, & sub graui interminatione præcipiatur. Hac enim de causa subiungit: *Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram (seu poenam; ob quam gladium portat) sed etiam propter conscientiam, ne ea inobedientia rea fiat.* Honorandus est igitur magistratus timore, reverentia, obedientia, ve-

L 3

Etigali-

*Etigalibus & tributis; denique titulis, sce-  
ptris, purpuris, prout cuiusq; gradus exigit.*

**S. III.***Magistratus obedientiâ honorando.*

**Clem.** *Vt autem intelligamus, quorsum hunc*  
**Alex. lib.** *honorem adeò inculcat D. Paulus, in me-*  
*4. strom.* *moriam renocandum est, quod Clement*  
*S. August.* *in Psal.* *Alexandrinus, alijque scribunt, tempore*  
*118. conc.* *Christi & D. Pauli, ob Iudæ, & Galilæorum*  
*31.* *sectam, quæ diu inter Iudæos viguit, do-*  
*Ioseph.* *cuitque, pro libertate tuenda omne domi-*  
*lib. 18.* *nium Cæsaris & vectigal, etiam morte pro-*  
*Antiq.* *posita, abnuendum esse (de qua non solùm*  
*cap. 1.* *Iosephus, sed etiam Acta Apostolorū me-*  
*Act. 5. 37.* *minerunt,) rumorem quoq; & suspicionem*  
*ad Christum & Apostolos transiisse, eò quòd*  
*ipsi quoq; Galilæi & nouarum rerum præ-*  
*cones essent; quasi per Euangeliū politi-*  
*as humanas, regna, & Resp. sacercales euer-*  
*terent; quemadmodum Iudæi omnes Iudam*  
*& Galilæos secuti, qui quòd dicerent, po-*  
*pulum Dñi liberum non debere subiici, &*  
*infidelibus Romanis seruire, Romanis de-*  
*facto rebellarunt. Qua de caussa à Tito ex-*  
*cisi sunt. Itaque tunc, cùm Christi Ecclesia*  
*inciperet innotescere, eadem calumnia, in*  
*Christianos, qui origine erant, & habeban-*  
*tur*